

în unele regiuni se dă unei varietăți de struguri, numite aiurea *gordan* (și *górdin*, cf. rus. *gordina*); — ungurescul *gomb* apare la noi sub forma *bumb* (poate sub înrâurirea familiei reprezentate prin cuvântul *boambă*); — din cele două forme *hulboacă* și *bulboacă*, cea dintâiu pare a fi cea originală, derivând din ruten. *hlubokij* (cu *l* velar) ‘adânc’, iar cea d’n urmă rezultatul unei asimilări consonantice, probabil, sub influența familiei reprezentate prin cuvântul *bulbuc*; — cu rusescul *pókoletx* ‘viață amară’ stă în legătură cuvântul nostru *pocâltit*, care apare și sub forma *cocâltit*; — din germ. *Werbung* avem cuvântul *bărbunc*; — din grec. *πρόσφατος* avem *proaspăt*; — din *huduroiu* s’a desvoltat varianta *hududoiu*. Numărul acestor exemple se poate înmulți ușor, mai ales dacă considerăm și neologisme ca *șoseă*, *vagabond* etc., intrate în popor sau la mahalagii sub formele *șuşă*, *bagabont*, etc.

Sextil Pușcariu.

II.

Persoana a doua a singularului aorist.

Meyer-Lübke (*Romanische Gram.* II. § 267) a arătat că terminația *-și* (*lăudași*, *tăcuși*, *arseși*, *auziși*) în persoana a doua a aoristului singular, în loc de *-ști*, precum am așteptă (din lat. *-astī*, *-istī*) se explică, analog ca în italienește și la Retoromani, printr’o contracție *-ști-tu* > *ș-tu*, explicabilă în cazurile când pronumele personal urmă după verb.

Nu numai acest *tu*, care de sigur urmă destul de rar, ci mai ales pronumele conjunct al acuzativului, urmând atât de des în mod enclitic după verb, va fi fost cauza contracției amintite

În Cartea cu învățătură a lui Coresi la pag. 184 rând 34 (ediția Comisiei istorice) întâlnim un exemplu care păstrează încă forma presupusă de Meyer-Lübke și confirmă pe deplin explicarea sa: Eu amū proslăviu-mă, că fiuulū tău cunoscuimă; e tu iară *proslăviști-te*, că părintele meu *erezuști-te*.

Sextil Pușcariu.